

Het clubblad van de Field Spaniel Club Nederland

Jaargang 41 - nummer 2 - 2025

FIELDISH

M A G A Z I N E

FIELD SPANIEL
CLUB
NEDERLAND

In dit nummer o.a.:

In memoriam

Even Ticked of the
Fields Society (Lindsey)

Tussen de rivieren

Eindelijk beland in ons
nieuwe onderkomen

Uitzending Zembla

Wat is er wel en wat
is er niet uitgezonden?

Hondenfluitje

Uw Field Spaniel commando's leren met een hondenfluitje.

In Memoriam Even Ticked of the Fields Society (Lindsay)

Lindsay is op 23 november 2014 geboren bij Ellen Cantazintel met als vader Thijs en als moeder Dolce Diva of the Fields Society. Haar opa was Farbenfroh of Treble's Voice (Ferby) en net als Lindsay was hij leverkleurig en wit. Ferby is lange tijd bij Cees en Thea Schelling geweest, die ook in ons prachtige dorp Barneveld woonden en waar Cees nog steeds woont. Helaas is Thea ons in 2022 ontvallen.

Op zaterdag 24 januari 2015 mochten we Lindsay ophalen bij Ellen. We hadden de dag ervoor net een andere auto gekregen en die dag vertrokken we, rijdend door een goed pak sneeuw, richting Oisterwijk. Bij thuiskomst werden wij opgewacht door onze, inmiddels 13 jaar oude zwarte Field, Viva Daisy Ra of the Fields Society (Daisy). Op haar leeftijd van 13 deed ze niet onder voor een hond van 7 en dat bleek ook wel, want zij mocht 16 jaar en

ruim 7 maanden worden en was vitaal tot kort voor haar dood. De energie die zij op die leeftijd had was echt verbazingwekkend. Dat was ook de reden dat er wel een pup bij kon. Deze 2 dames konden vanaf het begin heel goed met elkaar overweg en we hebben veel met hen kunnen wandelen en prachtige vakanties gehad.

In maart 2018 hebben we afscheid genomen van Daisy en vanaf toen hadden we alleen

"Lindsay was
een echte
allemands
vriend"

TUSSEN DE RIVIEREN

Na het park en de camping zijn Carel, de hondjes en ik eindelijk beland in ons nieuwe onderkomen. Een totaal andere omgeving, gelegen tussen Waal, Neder-Rijn en Lek met daar tussen door kronkelend de Linge. Water genoeg en wat een verschil met het bosrijke Oisterwijk en ons tijdelijke verblijf in Herpen. Zeker dat laatste adres was een eldorado voor de honden, nog geen 100 meter lopen en dan de vrijheid tegemoet.

En nu wonen wij in een dorpje met een kleine, 3000 inwoners, een schril contrast met de stad Oisterwijk met zijn ruim 30.000 inwoners. Een groter verschil dan met Oisterwijk is eigenlijk niet denkbaar. Het dorpse karakter en het ons kent ons, ja, dat is hier echt heel anders. De oudere Oisterwijkers zeggen dat DE Oisterwijker niet meer bestaat, nou hier is dat echt anders. Veel bewoners van dit dorp wonen hier generaties lang. Iedereen groet elkaar, niet met hoi of

zo'n vage beweging met het hoofd. Hier groet men elkaar met een, goede-morgen -middag of goedenavond. Met passerende auto's is het ook opletten want die paar vingers die vanaf het stuur omhoog gaan zie je echt niet altijd. Het is voor iedereen wennen, en dat geldt ook voor onze honden.

Bijzondere honden

Wat zijn die Fieldjes toch bijzonder! Na al die maanden op verschillende adressen gewoond te hebben, waarbij soms een hond even uit logeren moest vanwege een loopse dame, maar ook omdat er officieel slechts twee honden op ons tijdelijke adres mochten wonen. Door die wisselingen ontstond er onrust bij de honden. De rangorde, moeizaam opgebouwd na het onverwachte overlijden van Gin Tonic werd weer danig opgeschut. De komst van een pup deed daar ook geen goed aan. Opnieuw een roedel opbouwen lukte op onze zeer beperkte woonruimte niet, bovendien waren ze zeer wantrouwend ten aanzien van wisselingen in de voor ons normale gang van zaken. De eigen

kussens waren weliswaar meegekomen maar 's nachts werd er of op de grond voor de slaapkamerdeur geslapen maar ook lag er, eentje voor of in de geïmproviseerde werkkamer. Eén bij de toiletdeur en heel strategisch, nummer vier lag standaard op de mat bij de buitendeur. Als Carel of ik weg moesten, dan ging de deur op slot om te voorkomen dat ze die zouden openspringen. Gingen wij samen op pad dan stonden zij op de bank uit het raam te kijken. Bij terugkomst was te zien dat zij allemaal zeer onrustig waren geweest. Grappig was dat er standaard eentje op de bank lag, die gewoon bleef liggen als wij weer thuis kwamen. 'Geen honden op de bank', hoezo niet? Over het algemeen zijn onze honden altijd blij als wij, of iemand anders binnenstapt maar nu bleef het bij een gematigde begroeting. Eten was hier ook zoiets aparts. Normaliter worden de bakken met groot enthousiasme leeg gegeten. Hier niet. Pas als degene die thuis was op de bank ging zitten, begonnen zij met eten, maar bleven onderwijl alert of wij wel

bleven zitten. Heel vervelend waren de drie thuisblijvers als er een hond mee uit was geweest. Een activiteit met één hond probeerden de drie achterblijvers bij thuiskomst af te straffen.

Voelt goed

Bij aankomst bij ons nieuwe onderkomen waren de honden zeer eensgezind. 'Wij komen niet uit de auto'. Duidelijk wantrouwen en misschien ook wel angst om achtergelaten te worden op een tijdelijk opvangadres. Goede raad was duur maar ach, we hadden toch niets te doen dus we zijn maar op het muurtje gaan zitten met een kop koffie. Uiteindelijk zijn ze de auto uitgesprongen, gelokt met wat lekkers. Na een rondje door de tuin waren ze bereid om mee naar binnen te gaan, zij het niet van harte. Een wandeling in de buurt daar en tegen was wel interessant, veel onbekende luchtjes! Het eten smaakte dan wel, de kussen waren bekend maar Carel en ik werden nauwkeurig in de gaten gehouden. De wandelingen langs het water of in het bos vielen wel in goede aarde, waarbij ik wil opmerken dat dat kwam door de geur van hazen, fazanten, een enkele ree en heel veel ganzen.

Vier manschappen

Het heeft weliswaar enige moeite gekost om ze in het gareel te houden maar dat begint weer te komen. Opvallend is dat zij als vier manschappen met elkaar optrekken, meer dan voorheen. In het gunstige geval wordt een loslopende hond even besnuffeld maar daarna gaan ze samen verder. Beetje sneu voor die hond maar dat is een menselijke emotie zal ik maar denken. De loopjes door het dorp gaan beter,

Uw Field Spaniel **commando's** leren met een hondenfluitje

Ik weet niet hoe dat bij u is, maar als ik Noa en Juno losliet in het buitengebied waren ze soms zo door het dolle heen, dat ze er als een speer vandoor gingen en in een mum van tijd zo ver bij me vandaan waren, dat ik die afstand niet met mijn stem kon overbruggen om ze terug te roepen.

Een hondenfluitje kan dan erg handig zijn, met name wanneer je over grotere afstanden moet communiceren. Honden reageren instinctief op hogere frequentietonen. Veel beter dan op de menselijke stem. Maar ook op latere leeftijd, toen onze Fields wat slechthorend werden, hoorden ze mijn stem niet meer, maar de fluit nog wel. Voorwaarde is natuurlijk wel dat je hond getraind is met de fluit en weet wat de verschillende fluitsignalen betekenen, zoals 'kom hier' of 'zit'.

Voordelen van commando's geven met een hondenfluitje

Een hondenfluitje biedt verschillende voordelen ten opzichte van het gebruik van verbale commando's:

- Veiligheid en rust wanneer de hond los loopt, doordat hij goed op het terugroepcommando reageert
- Mogelijkheid om ongewenst gedrag (zoals jagen op dieren) te onderbreken
- Meer vrijheid om de hond buiten te laten lopen
- Terugroepen op grote afstand
- Neutrale, emotionele commando's zonder stemverandering

Wat dat laatste voordeel betreft: de toon van het hondenfluitje is altijd hetzelfde, in tegenstelling tot uw stem waarin emoties als angst, boosheid of ongeduld doorklinken. Door die emoties die uw Field heel goed herkent in uw stem, is hij minder geneigd om uit angst of frustratie op het commando te reageren.

'Veiligheid en rust wanneer de hond los loopt, doordat hij goed op het terugroepcommando reageert'

Krönch[®] - Het neusje van de zalm

👑 **Krönch Premium hondenvoeding: gemaakt met écht verse zalm.** 👑
Er is een Krönch brok voor honden in iedere levensfase en energiebehoefte.
Vraagt u ons gerust (vrijblijvend) om voedingsadvies voor uw Field Spaniel.

Optimal: Puppy

Basic: Adult

Grain free: Adult

Main: Senior

Active: Adult

www.kronch.nl